

RENAULT 16

ZA STANDARD IN DRUŽINO

Tom Pleterski

Renault 16 smo testirali v prej lanski številki »Avta«, torej prav ob rojstvu revije. Verjetno nam bodo najzvesteši bralci ociteli, da se ponavljamo. Toda po pismih našemu uredništvu sodimo, da marsikdo ni prebral testa renaulta 16. Skle-nili smo, da bomo R 16 za srbobravško izdajo »Avta« ponovno testirali. Od prevega testa je minilo več kot poldrugo leto, in v tem času smo se izpopolnili mi, naši kriteriji in testiranje samo. Zato menimo, da ne bo dočet, če o R 16 ponovno pišemo tudi v slovenskem »Avtu«. Seveda bolj na kratko.

Ko so leta 1965 prvi renaulti 16 zapustili tekoče trakove, so jim prerovali velik uspeh. Že takrat je bilo na dlan, da je tovarna zadeba zeljel na glavo. Toliko bolj očitno je to danes, ko se je avtomobil ustavil na cestah in bil deželen strelinski pri-manj, od katerih so vsekakor na več vred-ni tista, ki jih izrekajo zadovoljni lastniki.

Renault 16 je svojevrstni avtomobil s svojevrstnim značajem, in prav to je tisto, kar mu najbolj drži ceno. Tovarniški inženirji so se odločili narediti – dobesedno – nov avto. Resila gre slava za prisekan za-dek angleškemu BMC, nastanjuje Issigonisu, Renault pa je prednosti tako zasnovano karoserije prvi združil z nadvse uporabnim prostorom za prtljago in z vsaj sedmimi kombinacijami položajev sedežev. Tako je R 16 postal držinski avto – med tednom je uporaben kombi, za vikend vozilo, ki naj zapeče družino na morje ali v hribe. Ko je R 16 ugledal luč sveta, so

ga nekateri proglašili za poskus. Mogoče je bilo v tem kaj resnice, toda poskus je uspel. S tem da so Renaultovi snovniki uspeli izpeljati svojo zamisel tako rekoč do konca, sestavnatstvo precej laže opravimo majhne pomankljivosti.

Predvsem smotrnost

Sprito uporabnosti karoserije s pris-kanim zadkom ne gre, da bi razpravljali, je lepa ali ne. Ce bi oblikovalci upoštevali le modne zahteve, bi zamisel ostala na pol poti. Uporabna oblika tudi zagotavlja, da se avto ne bo še kmalu postara. Vsekakor pa R 16 nima okorne oblike kombija.

Strelinske kombinacije sedežev so omogočile, da oblikovalcem zaradi čimveč upo-rabnega prostora ni bilo treba povsem po-zabiti na lepo obliko. Zadnjo klop je moč razstaviti, pomakniti naprej ali vzeti iz vo-zila. V tem primeru je v R 16 toliko pro-

stora kot v dostavnem vozilu. prostor za prtljago je dolg 180 cm, za prevoz posebno dolgih predmetov pa voznik lahko vza-me iz vozila tudi prednjih desni sedež.

Ce vozniku ni do tega, da bi v avto-bilu prevažal večje tovore in pusti sedež tam, kjer so, ima na voljo normalen prtljajnik, ki pa ima to prednost, da je lahko dostopen od zgornj. Skupaj z dvignimi zadnjimi vrati se namreč dvigne tudi cel notranjega pokrova prtljajnika, ki ga lo-čuje do prostora za potnike.

Ceprav je R 16 na oku videti velik avto, nič večji od poprečnih avtomobilov srednjega razreda, celo krajši je Peugeot 404, na primer, je za 19 centimetrov dol-ši. Tudi pokrov motorja je videti dolg, pa je v resnicu povsem normalen. Res da ima R 16 motor postavljen za prednjo os, toda motorju so namenili del prostora za noge med prednjima sedežema. Kljub temu prostoru, ki ga – gledano v prostoru za potnike – zavzame motor oziroma lokilna stena, ni nič širši, kot če bi bil tam tu-nej vozila z motorjem spredaj in pogonom zadaj.

Otroti in svež zrak

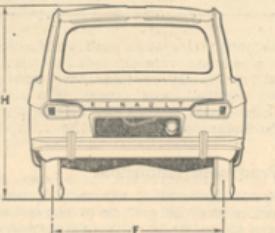
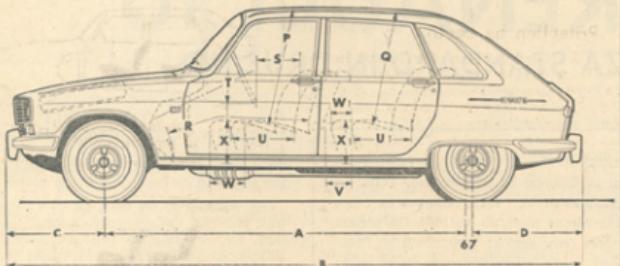
Ob premieri renaulta 16 se je menda prvič zgodilo, da so posebno veliko omenjali otroke. Tovarna Renault si je sestavnatstvo res zamisliла kot držinski avtomobil. O tem ne priča samo položaj sedežev, ki varujejo košaro z otrokom, kadar jih name-stimo lego, ki so jo v tovarni krstili sami otroki, temveč tudi notranja raz-poreditev. Medtem ko so prednji sedeži za avtomobil srednjega razreda več kot udobni, je na zadnjih nekoliko premalo prostora za kolena – za ta razred seveda. Pred-vsem nas je motilo, da je nad glavami na zadnjih sedežih sedežev potnikov tako malo prostora. Za otroke so poskrbeli tudi s posebno varovalko v profilu vsakih od zadnjih vrat, tako da vrat z notranjimi strani ni moč odpreti, če je varovalka potisnjena naznad!

Med prednjima sedežema je naslonjalo za komlice, ki rabiti tudi za odigranje drobne prtljage. Naslonjalo za komlice je tudi na sredini zadnje klopi – lahko ga dvig-nete in potisnete v naslonja. Sedeli so oblečeni v umejno usnje. Kljub temu da sedeži zelo mehki, so udobni in dajejo zelo dobro oporo tudi v ovinkih.

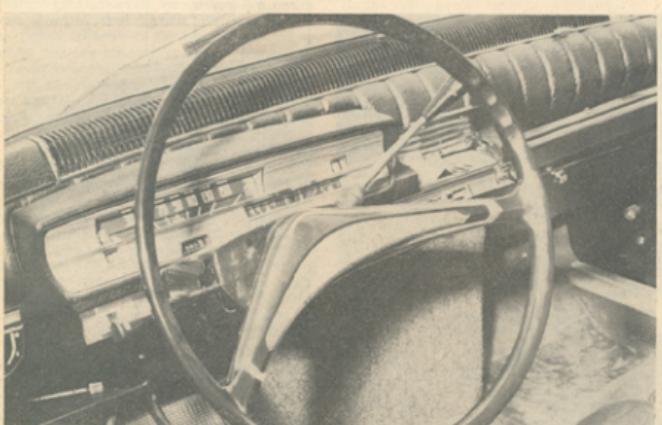
Posebno pozornost so v renaultu po-svetili prezračevanju in ogrevanju. Za to skrbijo dovod topljega ali hladnega zraka po vsej širini vetrov ſipe in šobe, ki po potrebi dovajajo zrak z nogam. Zračni tok usmerja rodiča na armaturni plošči, prav tako pomicne lopte upore z vetrov ſipi. Po potrebi zraku pomaga še ventilator, ki pa je, kot smo pri večini avtomobilov vajeni, pre-glašen in dolgo vključen na največjo moč, brez na živcev. Za dober pretok svežega zraka skrbi šobe v zadnjem delu vozila.

V ovinku je R 16 značilno vozilo s prednjim phtonom. Ceste se nadvse dobro drži. Voznik z dodajanjem volana in plinom brez težav obvlada značilno spodnjašnje prednjega dela vozila. Pri (za oster ovinek) preveliki hitrosti gume spodrušujejo tako, da se same zavirajo.

A = 2650	E = 1342	PRAZEN	NALOŽEN	P = 955	T = 135	W = 252
B = 4237	F = 1292	H = 1455	= 1380	Q = 957	U = 475	W ₁ = 150
C = 708	G = 1648	K =	= 115	R = 1050 maxi.	U ₁ = 440	X = 325
D = 812				S = 415 maxi.	V = 200	X ₁ = 332

Po vsej širini armaturne plošče so pod vetrino šipo reže za dovajanje toplega in hladnega zraka, ki ga je moč usmerjati na šipo ali proti potnikom. Zrak prihaja skozi loputo pod zunanjno desno stranjo šipe in se pretaka skozi radiator, v katerega priteka — kadar je vključeno gretje — vočna voda iz motorja. Armaturna plošča je povsem oblažnjena, tabla z instrumenti pa okrašena z imitacijo lesa. Posebnost je vdolbla za zavoječ cigaret, ki ga drži vzmet.

skozi katere zrak odteka. Naj še omenimo, da gretje spremesi zelo hitro in da ga je moč uravnavati tudi natančno. Toplota zraka se tudi ob spremenjeni vožnji ne spremeni veliko.

Malenkosti — dobre in slabe

Na povsem oblažnjeni armaturni plošči je vzdolžna tabla z instrumenti, okrašena z imitacijo furnirja. Ce smo furnir v R 10 grdo gledali, v R 16 to ne bi bilo upravičeno, saj se poda družinsku znaku vozila. Podolgovat pravokoten merilnik hitrosti je srednje načrtan — pri nizki hitrosti 100 kilometrov na uro laže za pribiljivo 5 kilometrov na uro. Merilnik hitrosti delajo družbo Še merilnik goriva v posodi za gorivo, kontrolni instrument akumulatorja, števec kilometrov in številne kontrolne lučki, ki zasvetita ob zategnjeni ročni zavori in zapri lopti za zagor hladnjake motorja.

Volan je na pravem mestu, in voznik nima težav pri iskanju pravega položaja, je pa nekoliko preveč dolg — to vsekakor narekuje prednji pogon, saj bi bolj neposreden volan brez servo mehanizma preveč utrujal voznika.

Na levi strani sta ročica utripalk in univerzalne ročice luči — troblja, za katero pa menimo, da bi bila lahko malo bliže volana. Mogode se nam je zdela ročica nekoliko nerodna zato, ker smo R 16 radi zapodili v ostre ovinkine, kjer pa je treba radi prednjega pogona volan držati z obeh rokama.

Prav zares bi se pritožili nad predalec pod volan potisnjeno in skrito ključavnico za zaklj. motorja (zaklepni tudi volan), ki od voznika pri vtikanju ključa zahteva nič koliko spretnosti. Predalec v levem kotu voznikovega prostora za noge je tudi ročna zavora.

Prav nerazumljivo se zdi, da ima tako udoben in drag avto brisalnike z eno samo hitrostjo.

Prestavna ročica teče gladko in omogoča hitro pretikanje. Vzvrata prestava nima več trde in nerodne zapore, ki so jih imeli R 16 pred letom 1967. Viseci pedala sklopke, zavore in plina so na pravem mestu in od voznika ne zahtevajo naporov, vendar pa bi si želeli — posebno, kadar je vozilo polno — ojačevalnik zavorne moči. Pedal za plin in zavora sta zelo blizu skupaj, tako da spremet voznik ročno zavoro potrebuje le v najnajnejših primerih.

Pri opremi vozila naj omenimo še nekaj prijetnih posebnosti. Na armaturni plošči je ob pepelniku vdolbla za zavoječ cigaret (cigaro ali pipi), ki ga trdno drži v vzmetjo podprtja ploščico. Oboja prednja vrata imajo ključavnice. Ce je ključavnica obrnjena v položaj, ko je zaklenjena, je vrata moč odpreti le z notranje strani, zaklenjena pa ostanejo tudi po izstopi iz vozila.

Dobre zmogljivosti ob majhni porabi

Stirivaljni vrstni motor ima 1470 kub. cm gibne prostornine in večji gib batov kot vrtino (vrtina 76 mm, gib 81 mm). Te-

vama si že ne naredila motor s kratkim gibom, in naupoma svojim motorjem, čeprav imajo zaradi tega večje hitrosti batov. Stransko odmimo gred poganja veriga, nameščena visoko, da so drožniki zelo kratki in odpirajo ventilove natančno. Tako se motor ne pritojuje nad visokimi vrtljaji. Siljenje v vrtljaju pa je pri normalni vožnji odveč, saj je motor nadveč prožen. Ce pa ne gre drugače, pri prehitevanju v tretji prestavki brez težav prenese hitrost 110 kilometrov na uro in takrat se motor vrtil s približno 5700 vrtljaji v minutah.

Ceprav motor zmorre le 55 KM (DIN) — na 1,5-litrski motor malo — dokaj dobro pospešuje in doseže vozilu primerno največje hitrost. Z mesta pospeški na 100 kilometrov na uro v 17,5 sekunde, dosegli pa smo največjo hitrost 147 kilometrov na uro. Vsekakor gre zmogljivost pripisati aerodinaminični obliki in razmeroma majhnji teži vozila — 960 kilogramov.

R 16 se ni iznevezil tradicionalni varčnosti Renaultovih vozil. Ob zmerni vožnji, brez siljenja v visoke vrtljaje, porabi \$25 do 9 litrov goriva super na 100 kilometrov. Tudi sicer ne porabi veliko, saj smo na vodilni po jadranskim magistrinali in na potovanju čez Velebit in Plitvice, kjer se ne manjka ovinkov, klancov in ostrih prehitevanj, porabili poprečno 10,1 litra goriva na 100 kilometrov. Majhno porabo dokazujejo tudi meritve v mestu in na avtomobilskih cestih: v mestu 10,9 in 12,9 litra na 100 kilometrov, na avtomobilski cesti pri povprečni hitrosti 130 kilometrov na uro — vozili smo ponos — 13 litrov na 100 kilometrov, kar je verjetno sploh največ, kolikor lahko šestnajstki motor požre.

Pogostste odlike temperamentalnih družinskih očetov, da bi lahko motor zmogel vedeti moči, je tovarna potresila z modelom TS, ki smo ga prvič videli letos spomladini na ženevskem salonu. O R 16 TS, družin-

skem avtu s športnim srečem bomo pisali v jeseni, ko ga bomo dobili za test.

Prilepljen na cesto

O R 16 smo napisali skoraj samo hvalo. Tisti, ki bi radi vsaj za konec prebrali kakršnega, ne bodo prišli na svoj račun. Naj ocenimo se obnašanje vozila na cesti. »Šestnajstki« podvozje je uglešeno za dobro vožnjo. Vzemite je značilno francosko mehko, z dolgim gibom vzmeti, in pozira kakršnekoli luknje na cesti. Posebni gumijasti vložki, ki pomagata vzemeti in blažilnikom, skrbijo, da podvozje ne trpi niti pri zahrbnih stranskih udarcih in odsekanih neravninah. Ob vsem tem udobju vzmetenja se renault 16 nadveč dobro drži ceste. Družinski oče, ki ve, kako streči volanom in pedala za plii pri vozilu s prednjim pogonom in ki rad hitro zapelje v ovinek, brez nevarnosti poskrbi, da se otroci pred vrstnikami lahko pojavljajo, kako zna njihov ata sušati volan. Seveda pa se nad eviljenjem gum — zaradi prednjega pogona zavclijo prav rade — manj navdušuje ženski svet. Seveda ima tudi R 16 svoje meje, na makadamu in na spolzikanju asfalta mu lahko spodne nosa — toda manj kot večini drugih avtomobilov.

Ko že pripovedujemo o varnosti, naj omenimo, da avto malodane ne občuti tudi najhujše burje in da zavore prijemijo zelo enakomerno, le da se nam zdi zavorni pedal zelo trd.

Skratka, Renaultovim snovalcem je popolnoma uspela zamisel praktičnega družinskega avtomobila — češ vse več je družin z dvema otrokom, ki potrebujetejo predvsem varen in udoben avto. Se danes — gre renault 16, avtomobil leta 1966, v korak s sodobno avtomobilsko tehniko. In ni bojazni, da bi ga zob časa premaknalu načel.

Normalni položaj. Zadnja klop je pomaknjena povsem nazaj.

Povečan prtljažnik z naprej pomaknjeno zadnjo klopjo.

Položaj »mati in otrok«. Zadnja klop naprej, prednji desni sedež povsem nazaj, tako da prime košaro z otrokom.

Položaj »rally«

Ležalnik

Prevoz dolgih predmetov

Položaj kombi

Francoškim oblikovalcem je uspelo karoserijo oblikovati tako, da kljub uporabnosti nima okorne oblike kombija. Karoserija je aerodinamika, kar se pozna tudi za razred avtomobila — majhni porabi goriva.